

γαλάν.

Μεταξύ τῶν παλαιότερων συμμαθητῶν ἦσαν καὶ οἱ γνωρίζοντες μάγια. Ὑπεστήριζαν δηλαδή ὅτι ἔμπορῶν νὰ κάμουν τὸ δάσκαλο νὰ τελειώσῃ τὸ μάθημα γρηγορώτερα ἀπὸ τὴν κανονισμένη ὥρα.

Καὶ ἡ συνταγή ἦταν ἡ ἀκόλουθη:

— Συλλαμβάνετε μὲ τὴν χούφτα μιὰ μυῖγα —ἐκυκλοφοροῦν ἀφθονώτατα τότε αὐτὰ τὰ πτερωτὰ μέσα στὸ σχολεῖο— τῆς χτυπάτε λίγο τὸ κεφάλι, τὴν τυλίγετε μέσα σ' ἕνα χαρτί μαζὺ μὲ μιὰ τρίχα ἀπὸ τὰ τσίνουρά σας καὶ τὴν ρίχνετε στὸ πάτωμα.

Αὕτη ἦταν ἡ συνταγή.

Ἐάν λοιπὸν ὁ δάσκαλος ἐτύχαινε νὰ πατήσῃ αὐτὸ τὸ παρασκεύασμα κατὰ τοὺς περιπάτους πού ἔκανε μέσα στὴν τάξι, τὸ ἀποτέλεσμα ἐπήρχετο ἄμεσον καὶ σωτήριο. Ὁ δάσκαλος θὰ μᾶς ἐσκολοῦσε ἀμέσως.

Ἡ μέθοδος μοῦ ἐφάνηκε καλή. Ἡ μυῖγες ἦσαν πολλές. Ἐπεδόθη λοιπὸν μὲ πολλὴ ἐπιτυχία σ' αὐτὰ τὰ μάγια, χωρὶς ὅμως νὰ πετύχω ποτὲ νὰ πατήσῃ ὁ δάσκαλος τὴ μυῖγα καὶ ἔτσι ἐσκολοῦσαμε τὴν τακτικὴ ὥρα. Ἐνῶ ὅμως δὲν ἐπέτυχα στὸ πάτωμα, μ' ἐπέτυχε τὸ μάτι τοῦ δασκάλου κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν. Εἶχα, βλέπετε, τὴν ἀτυχίαν νὰ κάθωμαι στὸ πρῶτο θρανίον.

Τὰ ἐπακλουθήσαντα ἦσαν τραγικά.

Δὲν τοῦ ἔφτασε τοῦ μπάριμπα -Χαράλαμπου, πού μοῦ ἐτράθηξε καὶ τὰ δυὸ αὐτιά μέχρι ξερριζώματος. Δὲν τοῦ ἔφτασε πού ἔσφιξε τὰ δάκτυλα τοῦ χεριοῦ μου μέσα σὲ μιὰ ρίγα. Ἐδέχθηκα καὶ στὸν ὦμο ἐνα χτύπημα μὲ τὴν βέργα, πού μ' ἐζέλισε.

Αὐτὰ τὰ μάγια μὲ κατέστρεψαν.

Ὅταν διηγήθην τὸ πάθημά μου, χωρὶς ν' ἀναφέρω καὶ τὰ μάγια, στὸ σπίτι, μοῦ εἶπε ὁ πατέρας μου:

— Στὴ Σίφνο ξυλώνεις πανταλόνια. Στὸ κοριτσιίστικο σὲ βάζουν γιὰ Μανώλη. Τώρα σ' ἔδειρε ὁ δάσκαλος. Τ' θ' ἀπογίνης;

Κατάλαβα κι' ἐγὼ ὅτι ὀφείλω ν' ἀλλάξω τακτικὴ.

Ἐν τῷ μεταξύ ὁ πατέρας μου ἔψαλε ὅσα μποροῦσε στὸ δάσκαλο καὶ ἐπῆρε τὸ ἀποφοιτήριό μου.

Ἄλλη μετὰθεσις μ' ἐπερίμενε.

Μ' ἔγραψαν στὸ ἰδιωτικὸ σχολεῖο τοῦ Ζήση Ἀγραφιῶτη.

Ἐκεῖ δὲν ἐπερνοῦσαν πειὰ χωρατὰ.

Ἐγὼ μαθητῆς.

Σίφνος

ΑΓΓΕΛΟΣ Α. ΚΟΣΜΗΣ

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : Ἡ Συνέχεια.

ΑΝΕΚΔΟΤΑΚΙΑ

ΜΙΑ ΠΡΩΤΟΤΥΠΗ ΕΚΔΙΚΗΣΙΣ

Κάποιος ἰθαγενὴς ἀπ' τὸ Ἀλγέρι, εἶχε παντρέψει τὴν κόρη του μ' ἕνα Γάλλο ἀξιωματικό.

Ἐξαφνα μιὰ μέρα τὴν εἶδε νὰ τοῦ παρουσιάζεται κλαίγοντας καὶ νὰ τοῦ λέη ὅτι τὴν εἶχε δειρεὶ ὁ σύζυγός της.

— Ἔτσι λοιπὸν; Τόλμησε νὰ σηκώσῃ τὸ χέρι του ἐπάνω σου; φώναξε μὲ ὀργή.

— Μάλιστα, πατέρα! Μ' ἐχτύπησε!

— Ἄ! Αὕτη εἶνε μεγάλη προσβολή! εἶπε ὁ Ἀλγερινός. Πρέπει νὰ τὸν ἐκδικηθῶ.

Καὶ τὴν ἴδια στιγμὴ ἔδωσε ἕνα γερὸ μπάτσο στὴ θυγατέρα του λέγοντας:

— Πήγαινε καὶ πὲς σ' αὐτὸν τὸν ἄθλιο ὅτι τώρα εἶμαστε ἴσα-ἴσα. Ἄν αὐτὸς χτύπησε τὴν κόρη μου, χτύπησα κι' ἐγὼ τὴ γυναῖκα του!....

ΓΙΑ ΝΑ ΚΑΝΕΤΕ ΚΕΦΙ

ΕΒΡΑΪΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Ὁ Μάγερ διηγεῖται τὰ βάσανά του στὸ καφενεῖο στοὺς φίλους του.

— Φαντασθῆτε, λέει, τί δυστύχημα! Ἡ γυναῖκα μου κινεβαίνοντας ἀπὸ τὸ αὐτοκίνητο γλύστρησε στὴ φλούδα μιᾶς μπανάνας κι' ἔπεσε. Τὸ πλῆθος ἔτρεξε ἀμέσως, τὴν σήκωσε καὶ τὴν μετέφερε στὸ πρῶτο μαγαζὶ πού βρέθηκε ἀνοιχτὸ μπροστά του. Στὸ τέλος ξεμπερδεψε ἀπὸ ἐκεῖ ἀφοῦ πλήρωσε ἕνα χιλιάτικο καὶ περισσότερο.

— Τόσο πολὺ;

— Ναι, οἱ ἠλίθιοι πού τὴν εἶχαν μεταφέρει, τὴν ἐπῆγαν σ' ἕνα μοδιστράδικο... γιὰ νὰ τῆς ράψουν τὰ ρούχα πού εἶχαν σκιστῆ!

Στὸ δικαστήριον ὁ πρόεδρος ἀπευθύνεται στὸν μάρτυρα:

— Ὑπῆρξατε αὐτόπτης μάρτυς αὐτῆς τῆς ἐριδος τῆς ἐκτραγείσης μεταξύ τῶν συζύγων Μπλός;

— Μάλιστα, κύριε δικαστά.

— Καὶ πότε συνέβη αὐτό;

— Πρὸ δέκα χρόνων ἦμουν μάρτυς τοῦ γάμου των.

Ὁ Ἰσίδωρος Μπλούμ πάει στὸ γιαντὸ, ὁ ὁποῖος ἀφοῦ τὸν ἐξήτασε τὸν λέει:

— Κύριε Μπλούμ, ἀπὸ σήμερα πρέπει νὰ κόψετε τὸ πιωτὸ, τὸν καπνὸ, τὸ θέατρο, τὸν κινηματογράφο...

— Καὶ τί νὰ κάνω τότε;

— Θάρθετε ὕστερα ἀπὸ τρεῖς μῆνες νὰ μὲ ἰδῆτε καὶ ἐλπίζω ὅτι μὲ τὶς οικονομίες πού θὰ κάνετε ἐντωμεταξὺ θὰ μπορέσετε... νὰ μοῦ πληρώσετε τὶς τελευταῖες σας δέκα ἐπισκέψεις!

Στὸ σταθμὸ τοῦ Ντιζὸν ὁ Μπλούμενφελδ κατέβηκε ἀπὸ τὸ βαγόνι γιὰ νὰ ἐπισκεφθῆ τὸν μπουφέ τοῦ σταθμοῦ. Γιὰ νὰ ξανάβρῃ εὐκολὰ τὸ διαμέρισμά του κύτταξε τὸ νούμερο τοῦ βαγονιοῦ 149!

— Ὁραία, εἶπε, δὲν θὰ τὸ λησμονήσω. Εἶνε τὸ ἔτος τῆς ἀνακαλύψεως τῆς Ἀμερικῆς.

Ἐπὶ ἀπὸ λίγο ξαναγύρισε. Φυσικὰ εἶχε λησμονήσει τὸ νούμερο Ἀπευθύνεται τότε σ' ἕνα ὑπάλληλο καὶ τὸν ἐρωτᾷ:

— Μὲ συγχωρεῖτε, κύριε. Μήπως γνωρίζετε ποτὲ ἀνεκαλύφθη ἡ Ἀμερικῆ;

Ἐνας νέος πάει νὰ νοικιάσῃ ἕνα δωμάτιον στὴν οἰκογένειαν Μπλούμ.

— Ξέρετε, κύριε, λέγει στὸν Μπλούμ, Ὁ παλιός μου επιτονοκοκύρης ἔκλαψε εἰλικρινῶς ὅταν τὸν ἄφησα.

— Σὲ μένα ὅμως, φίλε μου, τοῦ ἀπαντᾷ ὁ Μπλούμ, δὲν εἶνε πιθανὸν νὰ συμβῆ τέτοιο πρᾶγμα. Ἐδῶ πληρώνουν τὸ νοῖκι προκαταβολικῶς.

Ἐνας Ἑβραῖος καὶ ἕνας Ἕλληνας τσακώνονται γιὰ τὸν πολιτισμὸ τοῦ ἔθνους των. Καθένας ἰσχυρίζεται ὅτι ὁ δικός του εἶνε ὁ ἀρχαιότερος καὶ ὁ μεγαλύτερος. Ὁ Ἕλληνας φωνάζει:

— Μόνον αὐτὸ σᾶς λέω, φίλε μου. Στὶς τελευταῖες ἀνασκαφές στὴν Ἑλλάδα μεταξύ πολλῶν ἄλλων ἀνεκάλυψαν καὶ μετάλλινον σύρμα πολλῶν αἰώνων πρὸ Χριστοῦ. Αὐτὸ εἶνε ἀπόδειξις ὅτι οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες ἐγνώριζαν τὸν τηλεγράφο.

— Αὐτὸ δὲν εἶνε τίποτε ἀπέναντι τοῦ ἑβραϊκοῦ πολιτισμοῦ, ἀπαντᾷ ὁ Ἑβραῖος. Στὶς τελευταῖες ἀνασκαφές στὴν Παλαιστίνη δὲν βρῆκαν οὔτε σπιθαμὴ σύρμα. Κατὰ συνέπειαν οἱ ἀρχαῖοι Ἑβραῖοι εἶχαν ἀνακαλύψει ἀπὸ τότε τὸν ἀσύρματο!

